

روای صلح در ناامن ترین ولایت زون غرب

فراهیان تشنه صلح هستند

ولایت ناامن فراه در غرب کشور طی سال های اخیر یکی از میدان های اصلی نبرد میان جنگ جویان طالبان و نیروهای حکومتی بوده است. مرز مشترک این ولایت با هلمند، یکی از ناامن ترین ولایت های افغانستان، سبب گسترش خشونت ها در آن شده است. در اوضاعی که با آغاز نخستین روز گفت وگوهای بین الافغانی در شهر دوحه قطر، امیدها برای پایان جنگ و برقراری صلح در کشور افزایش یافته است، مردم در فراه از تداوم خشونت و ناامنی نگران اند. از دید ساکنان فراه، دو دهه جنگ ویران گر، آسیب های زیادی برجای گذاشت و آنان بیش از این تحمل دوام جنگ، خون ریزی و خشونت را ندارند و با چشیدن طعم تلخ جنگ، اکنون تشنه صلح و ختم خشونت ها هستند. از دید بسیاری، فراه ناامن ترین ولایت حوزه غرب است؛ جایی که بیش تر بخش های آن طی سال های اخیر گواه نبردهای شدید میان نیروهای امنیتی و جنگ جویان طالبان بوده است.

۵

از تفنگ به سخن؛

مذاکرات صلح با بیم و امید آغاز شد

۳

نهایی سازی پلان راهبردی شهر هرات در انتظار رییس جمهور

۲

زبان صلح و دفاع از جمهوریت در قطر

براساس اصول مذاکره، باید اهداف، دیدگاه ها و منافع هر دو طرف درگیر مذاکره روشن ابراز شود. پس می طلبد تا لیستی از این موارد ترتیب و با شناسایی منافع مشترک، نخست به تفاهم در موارد معینه برسند. به عنوان نمونه توافق روی آتش بس می تواند بهترین آغاز برای گشودن گره های بعدی باشد.

۴

حقوق اقلیت های زبانی در قانون اساسی افغانستان و اسناد بین المللی

همه ی افراد حق دارند آزادانه و بدون تبعیض در فضای عمومی و خصوصی، زبان خودشان را استفاده کنند، یاد بگیرند و انتقال دهند. این حق به خوبی در حقوق بین المللی بشر تضمین شده است. ماده ۲ میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی از دولت های...

۶

سرپرست وزارت امور داخله آمران شش حوزه امنیتی شهر مزارشریف را برکنار کرد

۸صبح، کابل: محمدمسعود اندرابی، سرپرست وزارت امور داخله در سفری به ولایت بلخ وضعیت امنیتی این ولایت را بررسی کرده است.

اندرابی روز شنبه، بیست و دوم سنبله در یک نشست خبری در بلخ اعلام کرد که در نتیجه این بررسی ها، وظایف مشخص به نیروهای پولیس برای مبارزه قاطع با شبکه های جرمی، اجرای قرارهای دادستانی کل برای بازداشت متهمان و توقف مکان های فسادزا سپرده شده است.

سرپرست وزارت امور داخله گفت که در پی بررسی ها آمران شش حوزه امنیتی شهر مزارشریف از وظایف شان سبکدوش شده و به کابل فراخوانده شده اند.

طارق آرین، سخنگوی وزارت امور داخله به روزنامه ۸صبح گفت که آمران حوزه های اول، دوم، سوم، چهارم، پنجم و ششم از وظایف شان برکنار شده اند. به گفته او، مدیر مبارزه با جرایم جنایی بلخ و فرمانده قطعه شاهراه نیز از وظایف شان برکنار شده اند.

محمدمسعود اندرابی از جانب دیگر گفت که به فرماندهی پولیس بلخ هدایت واضح داده است تا در هم آهنگی با قطعات خاص پولیس عملیات علیه شبکه های جرمی را اجرا کند و از تطبیق آن مردم را در جریان بگذارد.

سرپرست وزارت امور داخله پس از موجی از انتقادات از افزایش ناامنی و جرایم جنایی به ولایت بلخ سفر کرد. او شام روز جمعه وارد بلخ شد.

Cricket Sensation Rashid Khan Joins Monster Energy

Rashid Khan, a true cricket super star, one of the world's best bowler, and now Afghanistan's very first Monster Energy athlete.

Originally hailing from Nangarhar, in the east of Afghanistan, 21 year-old Khan has been smashing records since he turned professional cricketer as a teenager. However it has been during the last two seasons, that Khan has really levelled-up on his meteoric rise to becoming the face of the sport in his home country.

At 19 years and 165 days-old, Khan captained the Afghanistan national side during their first fixture in the 2018 Cricket World Cup Qualifiers. In doing so, he became the youngest-ever captain in international cricket history.

Then having just turned 20 - Khan became the youngest player to top the International Cricket Council's Player Rankings in the One Day International league tables. Just a few weeks later, he topped the ICC rankings again - this time for bowlers in Twenty20 International format matches.

If that was not enough, seven months later, Khan then went on to become the top ICC All Rounder following a sensational performance at the Asia Cup - where he netted 10 wickets and 87 runs at an average of 43.50.

To top it all off in October 2019, Khan got his name even further indelibly etched in cricket history with a tally of 176 wickets in international matches - giving him the record of 'Most International Wickets Taken By A Teenager' in the Guinness Book of World Records.

Now a full member of the Monster Energy family, Khan will be unleashing the beast in his trademark technical style on the international cricket scene, when action resumes for the Afghanistan side later this year.

With the ink drying on his fresh contract, Khan said: "I'm incredibly excited to join Monster Energy. Together I will be pushing to break more records and push to new heights."

For more on Rashid Khan head over to his Instagram here: <https://www.instagram.com/rashid.khan19/>

-Ends-

Images:

<https://mm.monsterenergy.com/ExternalLinks/ExternalDownload?mId=ab3a9ad02efd3b471a9463c5ebf226c10d5859d5>

جلاده ی صلح افغانستان دیگر از پاکستان عبور نمی کند

تغییرات در رهبری هیات مذاکره کننده صلح طالبان و انتخاب پایتخت کشورهای مختلف از جمله دوحه، اسلو و تاشکند برای میزبانی گفت وگوهای صلح به جای پاکستان، نشان می دهد که اسلام آباد نفوذ خود بر طالبان را آهسته آهسته از دست می دهد. هیات طالبان به رهبری ملا عبدالغنی برادر، معاون این گروه، در اواخر ماه آگست به اسلام آباد سفر کرده در آن جا با وزیر امور خارجه پاکستان و رییس اطلاعات آی اس آی شاخه ارتش دیدار کردند.

۶

نشست مقدماتی دوحه؛ اجماع بی‌پیشینه منطقه و جهان در حمایت از صلح افغانستان

نزدیک به نیم قرن است که در افغانستان جنگ جریان دارد. در کنار عوامل داخلی، در یک دوره، رقابت‌های دوران جنگ سرد و پس از پایان یافتن جنگ سرد تداوم رقابت‌های کشورهای منطقه در تاریخ معاصر افغانستان علت‌های اصلی جنگ و کش‌مکش‌های داخلی در افغانستان بوده‌اند. در کنار جنگ، پروسه‌های صلح و حل منازعه نیز برای حل مسالمت‌آمیز جنگ افغانستان ادامه داشته است.

جلسات معروف جنیوا که نزدیک به یک دهه ادامه یافت، نخستین تلاش‌ها پس از حضور نظامی اتحاد جماهیر شوروی در افغانستان در این مسیر بود. این جلسات که در پایان دهه هشتاد میلادی به توافق‌نامه‌ای منتج شد، قرار بود با خروج ارتش اتحاد جماهیر شوروی از یک سو و قطع کمک‌های ایتلاف به رهبری امریکا به مجاهدین، زمینه گفت‌وگو و پایان جنگ میان حکومت و مجاهدین را فراهم کند.

اعلامیه ۲۱ می سال ۱۹۹۱ با نظارت بینن سیوان، نماینده ملل متحد که به طرح پنج فقره‌ای سازمان ملل برای پایان جنگ در افغانستان معروف است، نیز در ادامه همین تلاش‌ها بود.

نه توافق‌نامه جنیوا و نه طرح پنج فقره‌ای سازمان ملل متحد هیچ‌کدام عملی نشد. علت آن نیز روشن بود؛ در دوران جنگ سرد امریکایی‌ها طرف‌دار شکست حریف ایدیولوژیک و رژیم مورد حمایت آن در افغانستان بودند.

به علت نبود اجماع منطقه‌ای و جهانی برای تداوم حکومت کابل، سرانجام حکومت داکتر نجیب با ختم کمک‌های شوروی‌ها از درون فرو پاشید و مجاهدین به کابل رسیدند.

امریکایی‌ها، چینایی‌ها، پاکستانی‌ها، عرب‌ها و ایرانی‌ها در آن زمان طرف‌دار سقوط حکومت کابل بودند. نیروهای مجاهدین نیز با دلگرمی از چنان پشتوانه‌ای تن به برنامه مصالحه ملی داکتر نجیب ندادند و با سقوط حکومت داکتر نجیب فجایع جنگ داخلی میان تنظیم‌ها اتفاق افتاد.

امروز بسیاری از سران تنظیم‌های آن وقت بدین باور اند که تصمیم آن‌ها در آن دوران اشتباه و ناشی از عدم بلوغ سیاسی این گروه‌ها در آن دوره تاریخی بوده است.

تاریخ افغانستان به گونه دراماتیکی در حال تکرار شدن است. دوباره میان حکومت افغانستان و گروه‌های مخالف مسلح پس از دو دهه جنگ، گفت‌وگوهای صلح آغاز شده است.

چند تفاوت اما میان این دو دوره وجود دارد. تفاوت اول این است که با وجود ظهور رقابت‌ها و جنگ‌های جدید میان ابرقدرت‌ها، رقابت‌های ایدیولوژیک جنگ سرد به تاریخ پیوسته است. با وجود تداوم اختلاف نظر‌ها، حداقل درباره حفظ نظام موجود در افغانستان طوری که در نشست مقدماتی دوحه دیده شد، اجماع بین‌المللی و منطقه‌ای وجود دارد.

تفاوت دیگر تضمین‌های بین‌المللی برای حفاظت هرگونه تفاهم‌نامه‌ای است که در دوحه ممکن است به دست آید.

امروز اکثر قریب به اتفاق کشورهای منطقه و جهان از فروپاشی نظم موجود در افغانستان هراس دارند. خلای نظم سیاسی اگر در دهه نود میلادی در افغانستان نگرانی‌ای برای کشورهای بزرگ ایجاد نمی‌کرد، امروز و با تهدید شدن امن‌ترین کشورهای جهان از تروریسم ساکن در این منطقه نگاه کشورها به وضعیت در افغانستان فرق کرده است.

برای همین است که در نشست افتتاحیه دوحه میان دولت و طالبان که وزیران ۱۳ کشور مهم منطقه و جهان به ایراد بیانیه پرداختند و همه از نظم جمهوری و حفظ دست‌آوردهای حقوق بشری و دموکراتیک حمایت کردند و انتظار کشورهای‌شان را از این مذاکرات روشن ساختند.

قطع خشونت‌ها، اعلام آتش‌بس، مالکیت مردم افغانستان بر روند، حفظ دست‌آوردها و جلوگیری از ارتباط طالبان با گروه‌های هراس‌افکن بین‌المللی از مسایلی بود که مورد حمایت تمام کشورهای اشتراک‌کننده در این اجلاس قرار گرفت.

در تاریخ معاصر افغانستان برای پایان جنگ هرگز چنین اجماعی را شاهد نبوده‌ایم. با وجود آن‌که طالبان در بیانیه افتتاحیه‌شان و در گفت‌وگوهای پیوست آن با رسانه‌ها موضع سخت‌تری نسبت به نماینده‌گان دولت افغانستان اتخاذ کردند، اما نیت خود را از رسیدن به صلح پنهان نکردند. آن‌ها هدف‌شان را برقراری نظام اسلامی عنوان کردند و آتش‌بس را یکی از مواد مورد بحث در مذاکرات برشمردند. با همه‌ی این‌ها انتظار می‌رود که در روزهای آینده و با شروع بحث درباره تعیین آجندای جلسات بعدی، موضوعات بیش‌تر روشن شوند. جلسه افتتاحیه دوحه با همه‌ی اضطراب‌ها، بارقه‌ی امید به صلح را در دل مردم افغانستان روشن کرده است. انتظار می‌رود که طرف‌ها از تاریخ معاصر و اشتباهات سیاست‌مردان دیروز بیاموزند و در پایان این گفت‌وگوها که زمان آن روشن نیست، برای افغانستان صلح را به ارمغان بیاورند.

نهایی‌سازی پلان راهبردی شهر هرات در انتظار رییس جمهور

شود. شهر هرات در پلان جدید استراتژیک انکشافی، گسترده‌تر خواهد شد و قرار است شش ناحیه جدید به نواحی پانزده‌گانه شهری اضافه شود و شهر از بند پاشدان تا نزدیکی ولسوالی زنده‌جان از شرق به غرب و از شمال به جنوب از سوی دیگر مهندس عبدالبشیر شیوا، کارشناس مسایل شهری به روزنامه‌ی ۸صبح می‌گوید برای تطبیق پلان جدید استراتژیک خوش‌بین نیست و این شهر گنجایش تطبیق این پلان را ندارد. او شیوا تاکید می‌کند که پلان‌ها نمی‌تواند عملی شود و دلیل آن پالیسی دولت‌ها در برابر شهرسازی و پیاده کردن این پلان‌ها است که همواره در تطبیق آن توافق نظر نیست و فقط در روی کاغذ می‌ماند و فرسوده می‌شود.

از دید آقای شیوا، شواهد نشان می‌دهد که ناحیه‌های مرکزی شهر هرات پاسخگوی تطبیق پلان جدید استراتژیک نیست چرا که نواحی مرکزی این شهر با ساخت‌وسازهای غیرمعیاری همراه بوده است. در دیگر نواحیه‌ها برای توسعه شهر هرات فضای کافی وجود دارد و نواحی «ششم، هفتم، دوازدهم، سیزدهم، پانزدهم» و شش ناحیه که قرار است تازه ایجاد شود توان تطبیق پلان انکشافی جدید را دارد.

بر پایه‌ی گفته‌های مسوولان ریاست‌های شهرداری و شهرسازی هرات، اطلاعات جامع در رابطه به نیازهای اساسی شهر در سال گذشته جمع‌آوری شده و اکنون هدف از معرفی چارچوب استراتژیک انکشافی شهری این است که تمامی اداره‌های سکتوری و نهادهای دیگر در راستای آبادانی و پیش‌رفت شهر دخیل شوند.

هرات که از جمله کلان‌شهرهای کشور حساب می‌شود، تا کنون «ماستر پلان» و پلان تفسیری ندارد و پیش از این نهایی‌سازی ماستر پلان آن با وجود وعده‌های پی هم مقام‌های محلی بارها به تأخیر افتاده و از سوی رییس‌جمهور تأیید نشده است.

لغزش زمین در بامیان، جان دو برادر خردسال را گرفت

۸صبح، بامیان: مقام‌های امنیتی ولایت بامیان از جان‌باختن دو عضو یک خانواده بر اثر لغزش یک تپه در مربوطات مرکز این ولایت خبر می‌دهند.

محمدرضا یوسفی، سخنگوی فرماندهی پولیس بامیان در این باره به روزنامه ۸صبح گفت که این حادثه پیش از چاشت دیروز جمعه بیست‌ویکم سنبله، در روستای «قاضان» دره‌ی فولادی روی داده است.

به گفته‌ی آقای یوسفی، زمانی که دو برادر ۷ و ۱۳ ساله مشغول کندن خاک به‌خطر کاه‌گل بام خانه‌ی شان بودند، یک تپه‌ی خاکی دچار لغزش می‌شود و هردو برادر خردسال را یک‌جا زیر می‌گیرد.

وی افزود پس از آنکه این برادران از زیر انبار خاک بیرون آورده می‌شوند، در مسیر انتقال به شفاخانه‌ی ولایتی جان می‌دهند. مناطق کوهستانی کشور که عمدتاً دارای جغرافیای خشن و دشوارگذر است، هم‌واره شاهد رویدادهایی نظیر لغزش زمین و کوه است. رویدادهای این‌چنینی، در برخی موارد تلفات و خسارات بی‌شماری را به ساکنان مناطق کوهستانی به همراه داشته است.

روزنامه ۸صبح می‌گوید که بر اساس ماسترپلان جدید شهر هرات، مرکز شهر گسترش می‌یابد و برخی از نواحی با هم ادغام می‌شوند.

هم‌چنان مرزبندی‌های مشخصی بین نواحی شهری و نقاط ولسوالی‌ها ایجاد خواهد شد تا از این طریق مشکلات ساکنان مرکز شهر و ولسوالی‌ها حل شود. او هم‌چنان اضافه می‌کند که این پلان برای ۲۰ سال قابل تطبیق است و برعلاوه شهرداری، دیگر اداره‌های ولایت هرات باید برای تطبیق آن همکاری همه‌جانبه داشته باشند.

آقای سروری تاکید می‌کند که در قسمت اهداف پنج‌گانه پلان استراتژیک (SDF) شهر هرات انکشاف شهری، ساخت مارکیت‌ها، ایجاد فضای سبز و پارک‌ها، حفظ ساحات آبدات تاریخی و دیگر کارهایی که سبب رشد اقتصادی و افزایش عواید ملی شود در برنامه‌های این پلان جای گرفته است.

هم‌چنان غلام‌حضرت مشفق، شهردار هرات، می‌گوید در این پلان رشد متوازن و یک‌سان نواحی پانزده‌گانه شهری تطبیق خواهد شد. او تاکید دارد که تطبیق پلان بزرگ انکشافی شهر هرات بسیار زمان‌بر خواهد بود و نیازمند ۹۰۰ میلیون دالر است که همین اکنون بانک جهانی با قبول پرداخت ۲۰ میلیون دالر از این مبلغ پیش‌قدم شده است.

همین اکنون هرات با ۱۵ ناحیه پیش از ۱۸۴ کیلومتر مربع مساحت دارد و کاملاً فاقد نقشه منظم و معیاری شهری است. سیداشرف سادات، عضو شورای شهر هرات، به این نظر است که هرات همین اکنون در فاجعه‌ی نظم شهری به سر می‌برد و اداره‌های شهرداری و شهرسازی باید در این زمینه جدی‌تر گام بردارند.

این عضو شورای شهر هرات، به روزنامه ۸صبح می‌گوید تراکم جمعیت و روند روبه‌رشد ساخت‌وسازهای غیر معیاری سبب شده که مشکلات شهری در این شهر روبه‌روز بیش‌تر

مشاور امنیت ملی:

طالبان به عنوان یک گروه می‌توانند از مزایای دموکراسی زیر چتر جمهوریت بهره ببرند

دولت علاقه‌مند است که به‌شمول طالبان با سایر گروه‌های افغانی برای تقویت و اصلاحات نظام و سیستم مشترک کار کند.

به گفته محب، اصلاح و تقویت نظام به نفع افغانستان است و یکی از خواست‌های اساسی مردم می‌باشد. محب می‌گوید که موجودیت نظام بقا و منافع همه به شمول طالبان تضمین می‌کند.

مشاور شورای امنیت ملی گفته است که در جریان مذاکرات نیاز است تا برای بقای نظام بحث‌های مفید و اساسی صورت گیرد.

این در حالی است که نشست افتتاحیه مذاکرات مستقیم بین دولت و طالبان روز شنبه، بیست‌ودوم سنبله در قطر برگزار شد. نشست هیأت‌های دولت و طالبان برای تشکیل گروه کاری نیز برگزار شده است.

شهر هرات پس از سال‌ها بی‌سرنوشتی، حالا دارای یک پلان راهبردی یا استراتژیک شده است.

در این پلان دورنمای ۲۰ سال انکشاف و توسعه‌ی شهری را با توجه به رشد

روزافزون نفوس، توجه به سازه‌های باستانی، عبور و مرور وسایط نقلیه کوچک و بزرگ و هم‌چنان فضای سبز در نظر گرفته شده است.

مسوولان در ریاست شهرداری هرات می‌گویند در یک سال گذشته نهادهای متخصص بین‌المللی همکار با اداره‌های شهرداری و شهرسازی که از جمله ترتیب‌کننده‌گان پلان انکشافی شهرهای بزرگ جهان‌اند روی ساخت آن کار کرده‌اند.

غلام‌حضرت مشفق، شهردار هرات، به ۸صبح می‌گوید در چارچوب پلان استراتژیک انکشافی شهری یا «SDF»، پروژه‌های بزرگی که ارزش مجموعی آن‌ها به ۹۰۰ میلیون دالر می‌رسد جای گرفته است. شهردار هرات می‌افزاید، مشکلات و چالش‌های فراروی این شهر بررسی و سپس در این پلان گنجانده شده است.

از سوی دیگر مسوولان در ریاست شهرسازی هرات می‌گویند چارچوب پلان استراتژیک انکشافی شهر، روی پنج بخش ویژه متمرکز خواهد بود که رشد شهری، انعطاف‌پذیری شهری، فرهنگ و گردش‌گری، توسعه‌ی اقتصاد زراعتی و معیشت، حکومت‌داری شهری و حفظ میراث فرهنگی و پلان‌گذاری همه‌شمول از ویژه‌گی‌های اساسی این پلان راهبردی خواهد بود.

فریدون سروری، رییس شهرسازی هرات، به ۸صبح می‌گوید پلان استراتژیک انکشافی هرات را شرکت «ساساکی امریکا» با حمایت مالی بانک جهانی ساخته است و همین اکنون پس از یک‌سال کار روی این پلان راهبردی با توجه به سروی نواحی پانزده‌گانه شهر هرات نهایی شده و تطبیق آن منتظر دستور رییس جمهوری کشور است.

آقای سروری می‌افزاید چارچوب پلان استراتژیک انکشافی شهری «SDF» در ۲۰ سال آینده دورنمای انکشافی آن را برای اداره‌های همکار با شهرسازی و شهرداری مشخص کرده و کاملاً واضح و روشن است.

در همین حال شهردار هرات تاکید می‌کند که این پلان راهبردی تمام اداره‌های دولتی را مکلف می‌کند تا برای تطبیق آن آستین بالا زده و در اجرای هرچه بهتر این پلان بزرگ سهم فعال بگیرند.

آقای مشفق می‌افزاید، پلان راهبردی انکشافی بزرگ‌تر از ماستر پلان شهری است و پروژه‌هایی که در این پلان جای گرفته از ۱۰۰ هزار دالر شروع تا ۱۱۰ میلیون دالر ارزش‌گذاری شده است.

فریدون سروری، رییس شهرسازی هرات، به

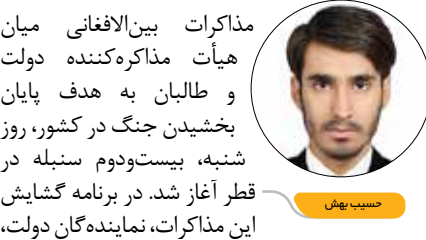

خلیل رشون

از تفنگ به سخن؛

مذاکرات صلح با بیم‌و امید آغاز شد

رییس شورای عالی مصالحه ملی اطمینان داد که هیأت دولت برخاسته از همه جریان‌های سیاسی، احزاب، شخصیت‌ها و اقشار کشور است. وی اما افزود که نیاز نیست دو طرف روی قضایا توافق ۱۰۰ درصدی داشته باشند، بل که می‌تواند گزینه‌های مختلف و راه‌حل‌های میانی را مطرح کنند تا زمینه توافق روی نکات اساسی فراهم شود. آقای عبدالله اما از پی‌آمدهای «شکست» و «انتخاب‌های بد» هشدار داد و افزود که دو طرف باید از رفتن به این مسیر با همه توان و قیمت جلوگیری کنند.

حبيب بهش

طالبان و ده‌ها کشور و سازمان بین‌المللی اشتراک کردند. از این میان، نماینده‌گان دولت افغانستان، گروه طالبان، ایالات متحده امریکا، قطر، چین، هند، پاکستان، اوزبیکستان، ترکمنستان، انگلستان، آلمان، ترکیه، جاپان، اندونیزیا، اسپانیا، ناروی، فنلند، سازمان ملل متحد، پیمان اتلانتیک شمالی (ناټو)، سازمان همکاری‌های اسلامی و اتحادیه اروپا سخن‌رانی کردند. دولت و طالبان از آغاز این گفت‌وگوها ابراز خوش‌بینی کردند و آن را یگانه راه‌حل برای پایان جنگ خواندند. کشورها و سازمان‌های بین‌المللی نیز با استقبال از آغاز این روند، بر همکاری‌های‌شان در جریان مذاکرات تاکید کردند. هیأت دولت و کشورهای حاضر در برنامه‌ی گشایش مذاکرات بین‌الافغانی برای پیش‌برد هرچه بهتر گفت‌وگوها، خواستار برقراری آتش‌بس شدند. گروه طالبان نیز تایید کرد که بحث در مورد برقراری آتش‌بس بخشی از اجندای این مذاکرات را تشکیل می‌دهد. قرار است گروه تماس دولت و طالبان روز یک‌شنبه، بیست‌وسوم سنبله در مورد تعیین اجندا، تسهیل‌کننده، اصول و دارالانشای مشترک مذاکرات بحث کنند و در صورت توافق، روز دوشنبه، بیست‌وچهارم سنبله گفت‌وگوهای رسمی میان هیأت مذاکره‌کننده دو طرف آغاز شود.

پس از سال‌ها تلاش برای آغاز مذاکرات مستقیم میان حکومت و طالبان، این بخش مهم سرانجام ورق خورد. در برنامه گشایش این مذاکرات که روز شنبه، بیست‌ودوم سنبله در هوتل «شرایتون» دوحه، پایتخت قطر برگزار شد، نماینده‌گان دولت و طالبان و برخی از کشورهای بین‌المللی سخنرانی کردند. این برنامه از سوی محمد بن عبدالرحمن بن جاسم آل ثانی، نخست وزیر قطر و وزیر امور خارجه این کشور به گونه رسمی گشایش یافت. در ادامه، عبدالله عبدالله، رییس شورای عالی مصالحه ملی که به نماینده‌گی از دولت افغانستان صحبت می‌کرد، ابراز امیدواری کرد که مذاکرات صلح میان «جمهوریت اسلامی افغانستان» و «تحریک طالبان» موفقانه صورت گیرد. آقای عبدالله افزود که دولت با «نیت پاک» به میز مذاکره حاضر شد و مبنی بر نیاز مردم، خواستار «نظام استوار بر قانون اساسی» و «تحکیم ثبات» در کشور است، زیرا به گفته وی، مردم روزهای سختی را به دلیل نبود نظام تجربه کرده‌اند. رییس شورای عالی مصالحه ملی گفت که هرچند جنگ کنونی هیچ برنده‌ای ندارد، اما هم‌زمان با آن، راه‌حل سیاسی مبنی بر اراده مردم نیز هیچ بازنده‌ای نخواهد داشت. آقای عبدالله افزود که با توجه به اجماع ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی، باید از «فرصت تاریخی» تأمین صلح در کشور استفاده شود و ابراز امیدواری کرد که این روند به برقراری صلح پایدار در کشور بیانجامد.

وی افزود که حکومت برای پیش‌برد روند صلح تلاش‌هایی را انجام داده است و از برگزاری لویه‌جرگه مشورتی صلح، تلاش برای کسب اجماع ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی، برگزاری نشست‌های علمای کشورهای اسلامی، ایجاد شورای عالی مصالحه ملی و تشکیل هیأت مذاکره‌کننده به نمونه‌هایی از کارکرد حکومت در جریان این روند یاد کرد. عبدالله عبدالله تصریح کرد که با امضای توافق‌نامه صلح دوحه، امیدهای برای صلح زنده شد، اما جنگ هم‌چنان ادامه یافت و در نتیجه آن، تا کنون حدود ۱۲ هزار تن در جریان شش ماه پس از امضای توافق‌نامه کشته و حدود ۱۵ هزار تن دیگر زخمی شدند. وی هر چند رهایی زندانیان را گام مفید در راستای صلح و خرسندی شهروندان خواند، اما افزود که دو طرف با پایان موفقانه مذاکرات کنونی، اعلام آتش‌بس و پایان جنگ، می‌توانند این خوش‌حالی را به خانه‌های همه شهروندان برسانند. آقای عبدالله تصریح کرد که هیأت مذاکره‌کننده دولت با حمایت میلیون‌ها افغان و با توجه به تنوع فرهنگی، اجتماعی و قومی در دوحه، پایتخت قطر حضور یافته است تا فرآیندی را رقم زند که «دروازه جنگ، رنج و مصیبت را برای همیشه بسته کند» و «درب صلح و هم‌زیستی مسالمت‌آمیز را با هم‌وطنانی که از فکر

دیگری نماینده‌گی می‌کنند، بگشاید.» رییس شورای عالی مصالحه ملی اطمینان داد که هیأت دولت برخاسته از همه جریان‌های سیاسی، احزاب، شخصیت‌ها و اقشار کشور است. وی اما افزود که نیاز نیست دو طرف روی قضایا توافق ۱۰۰ درصدی داشته باشند، بل که می‌تواند گزینه‌های مختلف و راه‌حل‌های میانی را مطرح کنند تا زمینه توافق روی نکات اساسی فراهم شود. آقای عبدالله اما از پی‌آمدهای «شکست» و «انتخاب‌های بد» هشدار داد و افزود که دو طرف باید از رفتن به این مسیر با همه توان و قیمت جلوگیری کنند. وی هم‌چنان در ادامه سخن‌رانی‌اش گفت که شهروندان افغان و جهانیان توقع دارند که خشونت‌ها با توافق روی آتش‌بس دایمی و بشردوستانه، پایان یابد و روی اجندایی توافق کنند که بتواند مذاکرات مشترک صلح به نقطه پذیرفتی آن منتهی شود. هم‌زمان با این، آقای عبدالله به برخی از ارزش‌های دولت نیز اشاره کرد. او گفت که مسوولیت دارد تا «پندهای ملی»، به شمول نیروهای امنیتی و دفاعی که در جریان ۱۹ سال اخیر تحکیم یافته‌اند را حفظ و تقویت کند. وی هم‌چنان به زیربناها در کشور اشاره کرد و افزود که این زیربناها به عنوان منابع مشترک مردم، محفوظ بماند. در ادامه، عبدالله عبدالله با تاکید بر حفظ قانون اساسی، مردم‌سالاری، انتخابات، آزادی بیان، حقوق زنان، حقوق اقلیت‌ها، حاکمیت قانون، حقوق مدنی و حقوق بشر به عنوان دست‌آورد‌های بزرگ مردم، تصریح کرد که برگشت به گذشته برای مردم افغانستان پذیرفتنی نیست.

هم‌زمان با این، ملا عبدالغنی برادر، معاون سیاسی طالبان و رییس دفتر سیاسی این گروه در قطر نیز از آدرس گروه طالبان در این برنامه سخنرانی کرد. وی هر چند اعضای دولت و هیأت مذاکره‌کننده دولت را هم‌مانند گذشته «نماینده‌گان اداره کابل» خواند، اما در ادامه به «حوصله»، «تحمل» و «تعامل خوب» میان دو طرف در جریان مذاکرات، تاکید کرد. وی هم‌زمان با یادآوری از پابندی گروه طالبان به توافق‌نامه دوحه، از حکومت نیز خواست که به این مهم پابند بماند تا بدین ترتیب، روند صلح به شکل خوب به پیش برود و با چالش و مانع روبه‌رو نشود. ملا برادر آخوند هم‌چنان از هیأت دو طرف خواست که در جریان بحث‌ها و تصمیم‌گیری‌های شان، «دین مقدس اسلام» و «منافع علیای کشور» را در نظر بگیرد و «قربانی منافع گروه‌ها و اشخاص نشوند». معاون سیاسی گروه طالبان به شهروندان افغان اطمینان داد که تلاش می‌کند زمینه «زنده‌گی صلح‌آمیز»، «آرام» و «خرسند» را فراهم سازد و به جامعه جهانی نیز وعده سپرد که تا حد توان تلاش می‌کند که مذاکرات بین‌الافغانی نتیجه مثبت داشته باشد. وی افزود که طالبان تلاش می‌کنند تا افغانستان یک کشور «آزاد»، «مستقل»، «متحد»، «پیش‌رفته» و «دارای نظام اسلامی» باشد تا همه اقوام بی‌تبعیض جایگاه خود را در آن دریابند و در فضای برادری و صمیمیت زنده‌گی کنند. ملا برادر هم‌چنان تصریح کرد، طالبان می‌خواهد که در آینده با همسایه‌ها، کشورهای منطقه و جهانیان روابط مثبت داشته باشد که بر احترام متقابل استوار خواهد بود.

نماینده‌گان ایالات متحده امریکا و برخی دیگر از کشورها و سازمان‌های بین‌المللی نیز در برنامه

گشایش مذاکرات بین‌الافغانی سخن‌رانی کردند. مایک پمپئو، وزیر امور خارجه امریکا روز شنبه، بیست‌ودوم سنبله در این نشست افزود که رسیدن به این مرحله نیازمند «کار سخت» و «فداکاری» و «قربانی‌ها» بود و اکنون نیز برای رسیدن به نتیجه مطلوب و صلح پایدار، باید این دو مهم را دو طرف به پیش گیرند. وی خطاب به دو طرف گفت، امریکا اعتقاد دارد که بهترین راه برای محافظت از حقوق افغان‌ها، پایان دادن به چرخه خشونت‌ها است. وی راه ادامه مذاکرات را «پُر پیچ‌وتاب» خواند و افزود که این روند از گفت‌وگوها علاوه بر تاثیرگذاری بالای نسل کنونی، بر نسل‌های آینده در کشور نیز تاثیر می‌گذارد. پمپئو افزود که امریکا حادثه یازدهم سپتامبر را از یاد نخواهد برد و به همین دلیل، اجازه نمی‌دهد که «این گروه» خاک افغانستان را بر ضد امریکا و سایر کشورها استفاده کند. وی هم‌چنان از شهروندان افغان و طرف‌های مذاکره‌کننده خواست که به گروه‌های تروریستی اجازه استفاده ندهند تا از افغانستان به عنوان پناه‌گاه امن‌شان استفاده کنند.

وزیر امور خارجه خطاب به طرف‌های مذاکره‌کننده گفت که نه تنها افغان‌ها، بل که جهانیان توقع دارند که روند صلح افغانستان به نتیجه مثبت برسد و جنگ ۴۰ ساله پایان یابد. وی افزود که هیأت مذاکره‌کننده دولت و طالبان مسوولیت عمده‌ای را به دوش دارند و اکنون باید خود افغان‌ها راه‌حل مشکلات‌شان را دریابند. پمپئو گفت که افغانستان چهار دهه پُر چالش را پشت سر گذاشته است و اکنون دو طرف فرصت دارند که در مورد صلح افغانستان تصمیم بگیرند و آینده روشن را رقم زنند. او ابراز امیدواری کرد که دو طرف بتوانند اقشار مختلف جامعه افغانی، به ویژه زنان را در خود شامل کنند و در آینده روابط نیک با همسایه‌ها و کشورهای بین‌المللی داشته باشند. وزیر امور خارجه هرچند افزود که نظام جمهوری در امریکا بهترین نتیجه را داشته است، اما تصریح کرد که این کشور نمی‌خواهد نظامش را بر دیگری تحمیل کند و به همین دلیل، به طرف‌ها فرصت می‌دهد که نوع نظام را خودشان انتخاب کنند و چرخه خشونت‌ها را بشکنند. وزارت امور خارجه ابراز امیدواری کرد که این فصل بتواند راه را برای صلح بگشاید و به جاری‌شدن اشک‌ها و ادامه خشونت‌ها پایان دهد. وی افزود که این روند به کمک‌های امریکا در آینده نیز مرتبط است و با سرنوشت نسل‌های آینده ربط دارد. پمپئو ابراز امیدواری کرد که دو طرف با صبر کامل این روند را با موفقیت به پایان برسانند.

افزون بر مایک پمپئو، وانگ لی وزیر امور خارجه چین، محمود چاووش اوغلو وزیر خارجه ترکیه، شاه‌محمود قریشی وزیر امور خارجه پاکستان، سابرامانیام جایشانکار وزیر امور خارجه هند، عبدالعزیز کاملوف وزیر امور خارجه اوزبیکستان، رشید مرادوف وزیر امور خارجه ترکمنستان، رتنو مارسودی وزیر امور خارجه اندونیزیا، اینه اریکسون سوریده وزیر امور خارجه ناروی، ارونچا گونزالس وزیر امور خارجه اسپانیا، پیکا اوستو وزیر امور خارجه فنلند، لورد احمد وزیر انگلستان در امور آسیا، کازوتو سوزوکی وزیر امور خارجه جاپان، مارک پوتزل، نماینده ویژه آلمان برای افغانستان، آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل

متحد، جوزف بورل نماینده سیاست خارجی اتحادیه اروپا، ینس استولتنبرگ منشی عمومی سازمان ناټو و یوسف بن احمد العثیمین، رییس سازمان همکاری‌های اسلامی سایر افرادی بودند که از طریق ویدیو کنفرانس سخنرانی کردند. این نماینده‌گان کشورها و سازمان‌های بین‌المللی در کل از آغاز مذاکرات بین‌الافغانی استقبال کردند و برای پیش‌برد بهتر گفت‌وگوها، خواستار برقراری آتش‌بس میان دو طرف شدند. هر چند نماینده‌گان حکومت برقراری آتش‌بس را اولویت‌شان در اجندای این گفت‌وگوها می‌دانند، اما نماینده‌گان گروه طالبان در این مذاکرات گفتند که آتش‌بس یکی از موضوعات مورد بحث در مذاکرات است. گفتنی است که ضمیر کابلوف، نماینده ویژه روسیه برای افغانستان و بهادر امینیان، سفیر ایران نیز در برنامه گشایش مذاکرات بین‌الافغانی شرکت کرده بودند، اما حضور محسوس و اثرگذار نداشتند.

پس از پایان برنامه گشایش مذاکرات، عبدالله عبدالله به گونه جداگانه با مایک پمپئو، وزیر امور خارجه امریکا و محمد بن عبدالرحمن بن جاسم آل ثانی، معاون نخست وزیر قطر و وزیر خارجه این کشور دیدار و گفت‌وگو کرد. ملا عبدالغنی برادر نیز به دیدار معاون نخست وزیر قطر شتافت، اما معلوماتی از دیدار وی با مایک پمپئو همه‌گانی نشد. هم‌چنان، حنیف اتمر، وزیر امور خارجه افزود که اعضای هیأت دو طرف نیز پس از چاشت با یک‌دیگر دیدار و روی برخی از مسایل فنی گفت‌وگو کرده‌اند. قرار است گروه‌های تماس دو طرف یک‌شنبه، بیست‌وسوم سنبله برای تعیین اجندا، اصول مذاکرات، تسهیل‌کننده و دارالانشای مشترک بحث و توافق کنند. از سوی دولت، محمدمعصوم ستانکزئی، احمدنادر نادری، ضاراحمد مقبل، فوزیه کوفی، عنایت‌الله بلیغ، محمد ناطقی و خالد نور به عنوان اعضای گروه تماس تعیین شده‌اند. طالبان نیز شیرمحمد عباس ستانکزئی، مولوی شهاب‌الدین دلاور، ملا نورالله نوری، مولوی عبدالکریم و شیخ قاسم ترکمن را به عنوان اعضای گروه تماس‌شان برگزیده‌اند. گفتنی است که از آغاز مذاکرات افغانی توسط مقامات دولت افغانستان در کابل نیز استقبال شده است.

قرار است دو طرف در صورت توافق روی اجندای مذاکرات، گفت‌وگوهای رسمی را روز دوشنبه، بیست‌وچهارم سنبله آغاز کنند. هر چند طالبان بر تعیین قطر به عنوان تسهیل‌کننده تاکید دارند، اما حکومت ترجیح می‌دهد که این روند بدون تسهیل‌کننده دنبال شود. زلمی خلیل‌زاد، نماینده ویژه امریکا برای صلح افغانستان با آن که تایید کرد امریکا و سایر کشورهای همکار در روند صلح افغانستان در صورت نیاز تمایل دارند که نقش تسهیل‌کننده را داشته باشند، اما به گفته وی، طرف‌های افغان ترجیح داده‌اند که این روند با توجه به «بین‌الافغانی» بودن آن، به افغان‌ها محدود بماند. طرف‌های مذاکره‌کننده و امریکا معتقد اند که روند مذاکرات احتمال دارد که هفته‌ها و ماه‌ها را در بر بگیرد و در چندین دور دنبال شود. گفتنی است که با آغاز این مذاکرات، موجی از بیم‌و امید در میان شهروندان افغان شکل گرفته است. برخی از اعضای هیأت طالبان از تصحیح در برخی از ارزش‌ها سخن گفتند که موجی از نگرانی‌ها را نیز در پی داشته است.

رویای صلح در ناامن ترین ولایت زون غرب: فراهیان تشنه صلح هستند

هیولای جنگ چنان سایه‌ی سیاه خود را بر این ولایت گسترانیده است که کمتر خانواده‌ای را می‌توان یافت که اعضای خود را در نبردهای خونین میان نیروهای حکومتی و طالبان از دست نداده باشد. افزون بر این، فراه «قربانگاه» نظامیان حکومت در سالیان گذشته پنداشته می‌شود. قربانی شدن گروهی نیروهای امنیتی در حملات طالبان، رویدادهایی است که شاید هیچ زمانی از ذهن مردم آن پاک نشود.

از دید او، نگرانی اصلی مردم این است که اگر گفت‌وگوهای بین‌الافغانی به نتیجه نرسد و طرف‌های گفت‌وگوکننده بدون هیچ نتیجه‌ای میز مذاکره را ترک کنند، روزی برسد که جنگ شدت بیش‌تری گیرد و اوضاع امنیتی از این هم بدتر شود. این تمام نگرانی در ولایت ناامن و جنگ‌زده‌ای مانند فراه نیست؛ افرادی هم هستند که بیم دارند دست‌آوردهای چند سال اخیر در زدوبندهای سیاسی میان نماینده‌گان هیأت گفت‌وگوکننده حکومت و طالبان معامله شود. احمدشاه فطرت، فعال رسانه‌ای در فراه، یکی از همان افراد است. او طی سال‌های اخیر با وجود مشکلات فراوان موفق شد، یک تلویزیون محلی را ایجاد کند و

قصد کرد و آرزو داشت روزی برسد که دیگر هیچ فردی در هیچ گوشه‌ی کشور قربانی جنگ نشود. شاه‌محمود نعیمی، عضو شورای ولایتی فراه، بر این باور است که دو دهه جنگ تأثیرات منفی زیادی بر زنده‌گی عادی مردم در فراه داشت و یکی از مهم‌ترین پی‌آمدهای منفی آن، باز ماندن فراه از پیش‌رفت اقتصادی و اجرای پروژه‌های توسعه‌ای است. آقای نعیمی می‌افزاید، مردمی که جنگ را با «پوست و استخوان» از نزدیک لمس کرده‌اند، بیش‌تر از هر زمان دیگری، اکنون تشنه‌ی صلح هستند و نگاه‌شان به نتیجه‌ی نشست گفت‌وگوهای بین‌الافغانی در شهر دوحه قطر دوخته شده است.

محمدحسین نیک‌نوا

ولایت ناامن فراه در غرب کشور طی سال‌های اخیر یکی از میدان‌های اصلی نبرد میان جنگ‌جویان طالبان و نیروهای حکومتی بوده است. مرز مشترک این ولایت با هلمند، یکی از ناامن‌ترین ولایت‌های افغانستان، سبب گسترش خشونت‌ها در آن شده است. در اوضاعی که با آغاز نخستین روز گفت‌وگوهای بین‌الافغانی در شهر دوحه قطر، امیدها برای پایان جنگ و برقراری صلح در کشور افزایش یافته است، مردم در فراه از تداوم خشونت و ناامنی نگران‌اند.

از دید ساکنان فراه، دو دهه جنگ ویران‌گر، آسیب‌های زیادی برجای گذاشت و آنان بیش از این تحمل دوام جنگ، خون‌ریزی و خشونت را ندارند و با چشیدن طعم تلخ جنگ، اکنون تشنه صلح و ختم خشونت‌ها هستند. از دید بسیاری، فراه ناامن‌ترین ولایت حوزه غرب است؛ جایی که بیش‌تر بخش‌های آن طی سال‌های اخیر گواه نبردهای شدید میان نیروهای امنیتی و جنگ‌جویان طالبان بوده است.

هیولای جنگ چنان سایه‌ی سیاه خود را بر این ولایت گسترانیده است که کمتر خانواده‌ای را می‌توان یافت که اعضای خود را در نبردهای خونین میان نیروهای حکومتی و طالبان از دست نداده باشد.

افزون بر این، فراه «قربانگاه» نظامیان حکومت در سالیان گذشته پنداشته می‌شود. قربانی شدن گروهی نیروهای امنیتی در حملات طالبان، رویدادهایی است که شاید هیچ زمانی از ذهن مردم آن پاک نشود.

گسترده‌گی نبردها در فراه چنان زیاد است که از دید فراهیان، در میان تمام ولایت‌های افغانستان آنان سنگین‌ترین زیان و بیش‌ترین هزینه را در سال‌های جنگ پرداخته‌اند و هنوز هم آتش جنگ شعله‌ور است و از آنان قربانی می‌گیرد.

افرادی که جنگ چندین تن از اعضای خانواده‌های‌شان را قربانی کرده در فراه زیاد به چشم می‌خورند. حاجی نورمحمد، فردی است که دست‌کم ۱۰ عضو خانواده‌اش قربانی جنگ شدند و او بیش‌تر از هر فرد دیگری تشنه‌ی صلح است.

همین چند ماه پیش وقتی بحث کاهش خشونت‌ها و آغاز گفت‌وگوهای صلح در کشور داغ شده بود، این پیرمرد فراهی از خوش‌بینی‌ها برای پایان جنگ با من

گفت‌وگوی شبکه‌ی جامعه‌ی مدنی و حقوق بشر با سودابه نامری، خبرنگار و فعال حقوق زن

از علاقه‌ی دیرینه‌اش به کار در رسانه می‌گوید و از این‌که خانواده‌اش مدت‌ها با کار کردن او در این بخش مخالفت کرده‌اند. می‌گوید تصویر منفی کار در رسانه در ذهن پدر و مادرش، دلیل مخالفت آنان با فعالیت او در این بخش بوده است: «در شروع فعالیت رسانه‌ها در کشور، مردم یک دید منفی نسبت به کار در رسانه پیدا کردند و به راحتی به دختران خود اجازه‌ی کار در این بخش را نمی‌دادند، به ویژه این‌که گاهی خبر کشته شدن کارمندان زن رسانه‌ها هم به گوش می‌رسید. خانواده‌ی من هم مثل دیگران، از این‌که مورد حمله قرار بگیرم یا به اصطلاح بدنام شوم، می‌ترسیدند.»

سودابه نامری که اقتصاد لیسانس دارد و در یک دوره‌ی خبرنگاری نیز آموزش دیده است، چند سال پیش موفق می‌شود بر ترس خانواده‌اش پیروز شود و اکنون کارمند یکی از رسانه‌های خصوصی کشور

حالا تلویزیون «دنیای نو» روی ماهواره هم پخش دارد. آقای فطرت باور دارد، وضعیت آزادی بیان در افغانستان در مقایسه با تمام کشورهای منطقه بهتر است و ارزش‌هایی مانند آزادی بیان و فعالیت رسانه‌های غیردولتی در سال‌های پسین نهادینه شده است.

برای فعالان رسانه‌ای و خبرنگاران فراهی که در سخت‌ترین شرایط و اوضاع بسیار بد امنیتی سنگر اطلاع‌رسانی را رها نکرده‌اند و برای مردم اخبار و رویدادهای گوناگون را مخابره کردند، زیر پا شدن آزادی بیان و فعالیت آزاد رسانه‌ها در جریان گفت‌وگوهای صلح بهای سنگینی است.

فراهیان پافشاری دارند که طالبان برای نشان دادن حسن نیت در گفت‌وگوهای صلح، باید هرچه زودتر آتش‌بس اعلام کنند و تداوم جنگ در میدان‌های نبرد را پایان دهند، تا گفت‌وگوهای بین‌الافغانی در فضای اعتمادسازی دو جانبه پیش برده شود.

به باور برخی ساکنان فراه، با گسترش دامنه‌ی خشونت‌ها در این ولایت، سنگرهای نبرد میان جنگ‌جویان طالبان و نیروهای حکومتی از ولسوالی‌ها و مناطق ناامن به پنج کیلومتری مرکز ولایت رسیده و نگرانی‌های زیادی را به دنبال داشته است.

فراه از ولایت‌هایی است که طالبان چند بار برای تصرف آن حملات گسترده‌ای را انجام دادند و حتا بخش‌های نزدیک به مرکز شهر را برای مدتی تصرف کردند، اما با این وجود نظامیان حکومت حملات آنان را عقب زدند. روایت اعضای شورای ولایتی فراه از اوضاع این ولایت چنین است که با وجود آغاز رسمی مذاکرات مستقیم دولت و طالبان، نبردهای پراکنده در بخش‌هایی از آن میان طالبان و نیروهای حکومتی جریان دارد، اما خواست مردم برقراری آتش‌بس در جریان گفت‌وگوهای صلح است.

چشم‌دید ساکنان فراه از وضعیت این ولایت در دو دهه اخیر این است که جنگ ویران‌گر و خشونت‌های دوام‌دار سبب تخریب مکتب‌ها، راه‌های مواصلاتی، زیرساخت‌های اقتصادی و آواره‌گی هزاران خانواده شده است.

برای مردمی که غبار جنگ بر پیشانی‌شان نشسته و زخم خشونت بر تن آن‌ها نقش بسته است، صلح مهم‌ترین و بزرگ‌ترین دواپی است که می‌تواند زخم‌های کهنه‌ی جنگ را مداوا کند و امیدها را برای زنده‌گی دور از خشونت و خون‌ریزی افزایش دهد.

«نامش حق است، ما آرزو صدایش می‌کنیم»

می‌کند، افکار طالبانی که همواره در پی نقض حقوق اساسی شهروندان، از جمله حق تحصیل است، مشکل اساسی دیگر به شمار می‌رود: «از جمله آرزوهای بزرگ مردم افغانستان، امنیت و حق تحصیل است و این‌ها مواردی است که مردم دیگر کشورها به عنوان حق مسلم از آن برخوردار اند.»

حرف از امنیت و حق که به میان می‌آید، بحث به بیم و امیدها در رابطه با گفت‌وگوهای صلح می‌کشد. بانو ناصری می‌گوید، به عنوان زنی که در بخش‌های مختلف فعالیت داشته، خواستار ادامه‌ی حضور زنان در اجتماع، پس از توافق صلح است و نقض حقوق مسلم زنان برای او پذیرفتنی نیست: «به عنوان زنی که مشکلات بسیاری را برای رسیدن به هدفم تحمل کرده‌ام، حاضر نیستم قربانی بدهم، باید دست‌آوردهای ما حفظ شود. بزرگ‌ترین خواست ما که تحصیل است و کوچک‌ترین آن که داشتن یک زنده‌گی مرفه است، باید پذیرفته شود.»

با این حال، بانو ناصری به نتایج گفت‌وگوهای صلح خوش‌بین نیست و می‌گوید طالبان هنوز زنان و حضور آنان در اجتماع را نپذیرفته‌اند و در صورت شراکت این گروه در حکومت، کار کردن زنان در هیچ بخشی قابل تصور نیست. بانو ناصری می‌افزاید، رییس جمهور غنی باید بر وعده‌اش متعهد بماند و حفظ دست‌آوردهای زنان را در اولویت کارهای خود قرار دهد تا زنان بتوانند به مبارزات خود ادامه بدهند.

قربانیان این نوع حملات است، می‌گوید بارها آزار و اذیت مجازی (از طریق شبکه‌های اجتماعی) را تجربه کرده و بسیار صدمه دیده است و حتا اعتماد خانواده‌اش به او، برای مدتی از بین رفته است. بانو ناصری می‌گوید روی دیگر سختی کار در رسانه این است که مسوولان بسیاری از رسانه‌ها هیچ نوع مسوولیتی را در قبال امنیت جانی و مالی کارمندان خود برعهده نمی‌گیرند: «رسانه‌ای که در آن کار می‌کنیم، از لحاظ امنیتی از ما حمایت نمی‌کند. وقتی تازه وارد رسانه شدم، برگه‌ای برای پذیرفتن مسوولیت جانی و مالی خودم و رفع مسوولیت رسانه‌ی مورد نظر از این مسایل را برای امضا کردن به من دادند که برای من تجربه‌ی ناخوش‌آیندی بود.»

این در حالی است که به گفته‌ی سودابه، خطر برای زنان شاغل افغانستان، به طالب و داعش محدود نمی‌شود: «نه تنها طالب و داعش برای ما خطر دارند، بلکه برخی از مردم نیز ذهنیتی طالبانی دارند و با عقده‌هایی که دارند، می‌توانند باعث نابودی یک زن شوند؛ کسانی که بدتر از طالب و داعش‌اند.»

او می‌گوید، پیش از شروع کار در رسانه، می‌دانسته که به عنوان یک دختر ممکن است تهدید شود و به خطرهای این راه فکر کرده است. به گفته‌ی سودابه، زنان کارمند رسانه، حاضر اند به قیمت جان، در رشته‌ی مورد علاقه‌ی خود کار کنند.

بانو ناصری می‌گوید در کنار تهدیدات امنیتی که زنده‌گی شخصی و کاری شهروندان را مختل

است. تجربه‌ی کار در بخش دوبلاژ یک تلویزیون خصوصی، به گفته‌ی خودش، راهی برای ورود او به رسانه بوده است: «از مکتب فارغ شده بودم و ۱۶ سال داشتم که پس از سپری کردن یک آزمون، به یکی از رسانه‌های تصویری راه یافتیم. از آن‌جایی که به گفته‌ی مسوولان تلویزیون، برای برنامه‌های خبری کوچک بودم، در بخش دوبله‌ی تلویزیون آغاز به کار کردم.»

بانو ناصری می‌گوید، مدتی به دلیل مشغله‌های تحصیلی، از کار کردن دست می‌کشد و پس از آن، به عنوان فعال حقوق زن و گرداننده‌ی برنامه‌های اقتصادی به رسانه باز می‌گردد. از شروع فعالیتش در رسانه تا کنون، این سومین سالی است که مردم، افزون بر این‌که صدایش را می‌شنوند، سیمایش را نیز می‌بینند. به گفته‌ی وی، در جامعه‌ای چون افغانستان، دختران و زنانی که با کار در رسانه‌های تصویری، به چهره‌های آشنا برای مردم تبدیل می‌شوند، باید فشارهای روانی ناشی از «حرف‌های مردم» را نیز تحمل کنند: «در بیرون، شاید تنها ده درصد از مردم ما را قبول داشته باشند و باقی‌مانده، به دلیل این‌که بیرون از خانه کار می‌کنیم، دشنام می‌دهند و ما را به ترویج فحشا در بین مردم متهم می‌کنند و این حرف‌ها بسیار آزاردهنده است.»

به گفته‌ی بانو ناصری، این آزار و اذیت‌ها تنها به کوچه و بازار خلاصه نمی‌شود، بلکه زنان در دنیای مجازی نیز از آن در امان نیستند و به روح و روان‌شان آسیب وارد می‌شود. او که خود یکی از

یادداشت: این مطلب توسط شبکه جامعه‌ی مدنی و حقوق بشر تهیه شده است. روزنامه ۸صبح، تنها مسوولیت چاپ و نشر آن را بر عهده دارد.

مرحله هر اقدام ناسنجیده می‌تواند سبب تداوم جنگ در افغانستان شود که بهای آن را تنها مردم افغانستان خواهند پرداخت.

تصمیم‌گیرنده اصلی در مورد پایان جنگ در افغانستان ایالات متحده امریکا است. در صورتی که امریکایی‌ها به‌سان تقویت دموکراسی و تمثیل حکومت‌داری خوب، به قضیه صلح نگاه مشابه داشته باشند، قطعاً افغانستان به پایان ماجرا نزدیک شده است.

هیأت گفت‌وگوکننده ی دولت جمهوری اسلامی افغانستان باید با گروه طالبان و نماینده‌گان کشورهای دخیل در روند صلح افغانستان بالای ثبات دایمی در افغانستان صحبت کنند و از گروه طالبان و کشورهای دخیل ضمانت بگیرند که دیگر افغانستان صحنه جنگ نیابتی کشورها نشود. این امر بسته‌گی به توانایی و درایت اعضای این هیأت دارد. چگونه‌گی گزینش اعضای هیأت مذاکره‌کننده دولت افغانستان بحث دیگری است که اکنون از این مرحله گذشته‌ایم.

بنابراین جنگ افغانستان زمانی به نقطه پایانی خود می‌رسد که کشورهای تمویل‌کننده تروریسم از کمک به تروریست‌ها دست بکشند و صداقت خود را در امر مصالحه افغانستان نشان دهند. اکنون بحث صلح افغانستان در محراق توجه جهان قرار دارد. هیچ کشوری نمی‌تواند به گونه پنهانی منافع خود را از طریق طالبان بالای مردم افغانستان بقبولاند. ایالات متحده امریکا در رأس این کشورها قرار دارد. از همین رو، خوش‌بینی بر این است که مذاکرات بین‌الافغانی به نتیجه مثبت خواهد رسید. اما مرحله پس از صلح، زدوبندهای دیگری را با خود دارد که با آمدن طالبان در بدنه قدرت نمایان خواهد شد. این زدوبندها نیز راه‌های حل دارد و با درایت کافی می‌توان از آن گردونه نیز گذشت.

به هر حال، گذر به سوی ثبات زمانی امکان‌پذیر است که کشورهای دخیل و طرف‌های اصلی مذاکره‌کننده برای پایان جنگ قربانی بدهند. این قربانی به زیان آنان نیست، بلکه گذشت از منافع نامشروع آنان است. این قربانی نه تنها برای آرامش مردم افغانستان، بلکه به نفع این کشورها نیز خواهد بود.

از یازده تا دوازدهم سپتامبر؛

آیا فصل جنگ در افغانستان به پایان رسیده است؟

گروه طالبان که طرف دوم مذاکره است، در این مذاکرات تلاش می‌کند امتیازات بیش‌تری را کسب کند تا داعیه‌اش را برحق ثابت بتواند و برای جهان این امر را به اثبات برساند که ما هم در میدان جنگ و هم در میدان گفت‌وگو توانایی لازم را داریم و شایسته زعامت بر مردم افغانستان هستیم.

پس بر این اصل، دو طرف با مسوولیت‌هایی که دارند، وارد فاز مذاکره می‌شوند و مردم افغانستان و جامعه جهانی ناظر بر این وضعیت هستند که این دو طرف به چه توافقی دست پیدا می‌کنند و چه پیام تازه‌ای برای مردم افغانستان به ارمان می‌آورند. اگر از مسوولیت این دو طرف گامی به جلو بگذاریم، نقش کشورهای دخیل در روند صلح افغانستان وزین‌تر از این دو طرف است. مردم افغانستان در تاریکی فلسفه آغاز و پایان جنگ قرار دارند و آرزو دارند که کشورهای بیرونی مسوولیت و نقش‌شان را به گونه صادقانه ایفا کنند و این ملت را از شر طولانی‌ترین جنگ مسلحانه نجات دهند.

ایالات متحده امریکا از شرکای افغانستان و پاکستان است و نقش امریکا و پاکستان در روند صلح افغانستان قطعاً مهم و بارز است. امریکا پس از حادثه یازدهم سپتامبر در افغانستان حضور نظامی دارد و پس از ۲۰۰۱ تاکنون مستمر به خاطر محو تروریسم، تقویت دموکراسی و حکومت‌داری خوب در افغانستان فعالیت دارد. جورج دبلیو بوش، رییس جمهور پیشین ایالات متحده امریکا، نظامیان خود را در سال ۲۰۰۱ به افغانستان فرستاد تا دشمنان منافع امریکا را در این کشور نابود کنند و دونالد ترامپ، رییس جمهور فعلی امریکا، اکنون به بیرون کردن این نیروها از افغانستان

تجربه تاریخی نشان می‌دهد که پایان هرجنگی، صلح است؛ اما جنگ در افغانستان پیچیده‌گی خودش را دارد. همان‌طوری که آغاز این جنگ با دخالت کشورهای بیرونی سازمان یافت، پایان فصل جنگ نیز به قطع دخالت کشورها در امور افغانستان و توقف تمویل و حمایت این کشورها از گروه طالبان بسته‌گی دارد.

افغانستان یکی از کشورهایی است که طولانی‌ترین جنگ را در جغرافیای سیاسی جهان تجربه می‌کند و این جنگ با دخالت کشورهای منطقه و فرامنطقه آغاز شده است. پایان این جنگ نیز قطعاً به توافقی کشورهای دخیل در جنگ و صلح افغانستان بسته‌گی دارد. هرچند حدود ۴۲ سال از آغاز جنگ‌های خانمان‌سوز در کشور می‌گذرد، اما فصل تازه‌ای از نبردها در یازدهم سپتامبر ۲۰۰۱ میلادی با هدف قرار دادن مرکز تجارتی جهان در ایالات متحده امریکا آغاز شد. اکنون اگر صداقتی در کار باشد، افغانستان به پایان جنگ نزدیک شده است و فصل جنگ رو به زوال است.

آغاز مذاکرات بین‌الافغانی با امیدهای زیادی همراه است، اما روشن نیست که نماینده‌گان دولت افغانستان در مذاکره با گروه طالبان چه گلی را به آب خواهند داد. هم‌چنان روشن نیست که نقش کشورهای دخیل در این روند چگونه است. با پیش‌رفت مذاکره با طالبان واضح خواهد شد که آیا کشورهای ذی‌نفع در جنگ افغانستان واقعاً خواهان پایان جنگ در این کشور اند یا خیر.

نماینده‌گان مردم افغانستان با توجه به این‌که مسوولیت بزرگی روی شانه‌های‌شان قرار دارد، به صداقت، قاطعیت و ظرفیت کافی نیاز دارند تا از صدای فردفرد و همه اقشار جامعه را بلند و از خواست‌های آنان نمایندگی کنند.

احمدشاه مسعود یکی از پرآوازه‌ترین رهبران نظامی در جهان است. او که هیچ‌گامی وارد هیچ دانشکده افسری نشده بود، اما نبوغ نظامی منحصر به فردی داشت که وی را در جمله رهبران بزرگ نظامی جهان چون مانو، جیاب، هو شی مین، چه‌گوارا و... قرار می‌دهد.

آوازه بزرگی مسعود زمانی بیرون از مرزهای افغانستان پیچید که وی یکی از بزرگ‌ترین و قوی‌ترین ارتش جهان که متعلق به اتحاد جماهیر شوروی سابق می‌شد را در دره استراتژیک پنجشیر شکست داد و وادار به عقب‌نشینی کرد. نبوغ نظامی فرمانده مسعود بی‌نظیر بود و خوب می‌دانست که دشمن را چگونه و با کدام تاکتیک زمین‌گیر کند.

برای موفقیت در یک نبرد با دشمن، فرمانده مسعود عقیده داشت که یک فرمانده نظامی باید چند مورد را در نظر داشته باشد تا موفق شود: نخست، داشتن آگاهی درست از اراضی جنگی؛ دوم، داشتن مدیریت و طرح‌های سازنده؛ سوم، آگاهی و شناخت از ظرفیت، تجهیزات و امکانات دشمن؛ چهارم، آگاهی و شناخت درست از توانایی و ظرفیت‌های خود؛ پنجم، داشتن شبکه منظم اطلاعاتی در بین دشمن رمز موفقیت در یک جنگ مسلحانه است. این ویژه‌گی‌ها همه در وجود احمدشاه مسعود وجود داشت. هم دشمن خود را می‌شناخت و هم استراتژی موثر و سازنده را طرح می‌کرد. ویژه‌گی دیگر مسعود این بود که وی با آثار بزرگ‌ترین استراتژیست‌های دنیا چون سان تزو، جومینی، کلزویتز، مانو و چه‌گوارا آشنایی داشت و آثار همه ی آن‌ها را مطالعه کرده بود. او به نیکویی می‌دانست که چگونه در نبردهای خود از اندوخته‌های آن‌ها استفاده کند.

مسعود نبوغ نظامی خویش را در جریان جهاد علیه تجاوز اتحاد جماهیر شوروی و دوره مقاومت ملی علیه گروه طالبان که متشکل از جنگ‌جویان عرب، چین، پاکستانی، اوزبیکستانی و افسران ارتش پاکستان بود، به خوبی به نمایش گذاشت. با وجودی که در همه ی این دوره‌ها منابع کافی مالی و تسلیحاتی در دست نداشت،

مسعود؛ استراتژیست نظامی

اما با رهبری درست توانسته بود یک نیروی جنگی موثری را ایجاد کند.

مسعود متمایل به کارگیری از روش جنگ چریکی بود و به خوبی می‌دانست برای مقابله با ارتش بزرگی چون ارتش سرخ تنها به همین روش می‌توان پیروزی حاصل کرد. مسعود پس از اولین شکست در پنجشیر در مقابل رژیم داوود خان تجربه کافی حاصل کرده بود که قبل از هر نوع مبارزه باید حمایت مردم را حاصل کرد. به همین دلیل زمانی که اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۷۹ به افغانستان تجاوز کرد و مسعود برای آغاز جهاد دوباره به پنجشیر برگشت، دست به سازمان‌دهی هسته‌های کوچک از مردم بومی زد و کار را به شکل مخفی اما گسترده در میان مردم آغاز کرد تا حمایت مردم محل را به دست آورد و بعد دست به حمله بر نیروهای دشمن بزند. این بخش بزرگی از استراتژی نظامی مسعود بود. بعدها زمانی که در میان مردم به حد کافی حمایت از مجاهدین پیدا شد، مسعود دست به تشکیل سه نوع نیروی رزمی زد:

- نیروی محلی
- نیروی ضربتی
- نیروی متحرک

الف: نیروی محلی متشکل از مردم محل بود که وظیفه آن‌ها کمک‌های اولیه برای مجروحان جنگ، فعالیت‌های لجستیکی، تهیه آب و نان برای مجاهدین و جمع‌آوری اطلاعات در مور تحرکات دشمن در قریه‌های هم‌جوار بود.

ب: نیروی ضربتی متشکل از نیروهایی بود که با سلاح‌های سبک و سنگین چون توپ، تانک، آرپی‌جی و وسایط زرهی که از دشمن به دست می‌آوردند، مجهز بودند.

د: گروه‌های متحرک که مانند با تجهیزات سبک بودند که در گروه‌های ۳۰ الی ۵۰ نفره به عملیات چریکی دست می‌زدند. این‌ها سربازان حرفه‌ای بودند که به خوبی

آموزش دیده بودند و هم‌چنان دارای یونیفرم منظم نظامی بودند.

با درنظرداشت تشکیلات نظامی مسعود می‌توان نتیجه گرفت که تشکیلات را که مسعود طرح کرده بود، ترکیب کارآمدی از روش‌های سنتی رزمی مردم افغانستان و قواعد مدرن جنگ چریکی بود که وی از روش‌های سان تزو، جومینی، مانو و چه‌گوارا آموخته بود. روش‌های نظامی مسعود به عنوان مؤثرترین قواعد جنگ چریکی در بین همه ی نیروهای مجاهدین دوره جهاد شناخته شده است.

این سه تشکیل نظامی تا شکست روس‌ها در پنجشیر از تشکیلات اساسی مسعود بود، اما نوع تاکتیک جنگی مسعود سه روش را در بر می‌گرفت:

- عقب‌نشینی؛
- پراگنده ساختن نیروهای دشمن؛
- حمله و واپس‌گیری مناطق از دست رفته.

اما در مقابل تاکتیک دشمن استفاده از جنگ کلاسیک بود که در آن نیروهای زمینی، هوایی و زرادخانه از تانک و توپ استفاده می‌کرد. استفاده این روش جنگی را می‌توان در تمام حملات شوروی به پنجشیر با وضاحت دید. اما در مقابل، مسعود با استفاده از روش جنگی چریکی که تلفات کمی داشت، سود می‌برد.

فرمانده مسعود روش و تاکتیک‌های جنگی خود را نظر به شرایط و زمان طرح‌ریزی می‌کرد. به طور مثال، زمانی که مسعود وزیر دفاع دولت اسلامی مجاهدین بود، روش جنگی خود را از نوع چریکی به روش جنگ ترکیبی که عبارت از جنگ منظم، نامنظم، اطلاعاتی و روانی بود تغییر داد. استفاده این نوع روش جنگ را می‌توان در کارنامه وی زمانی که در کابل بود، به وضوح دید.

همان‌گونه که گفتیم، مسعود نظر به زمان و شرایط استراتژی جنگی خود را تغییر می‌داد. پس از تصرف کابل

توسط طالبان و عقب‌نشینی نیروهای دولت اسلامی به شمالی، مسعود دوباره از روش ترکیبی به روش جنگ نامنظم رو آورد. اما با این تغییر که تاکتیک جنگی وی تنها عقب‌نشینی، پراگنده ساختن دشمن، شبیخون و دوباره هجوم بردن به دشمن نبود، بلکه این بار از تاکتیک سبک جنگ ویتنامی که عبارت از تکرار حمله‌ها از روی نقشه، هماهنگی توپ‌خانه و اقدامات یک گروه کماندوی، سرعت و دقت بود نیز بهره می‌برد.

این روش جنگی را مسعود علیه نیروهای طالبان که متشکل از گروه‌های چندملیتی از جمله اعراب، چچنی، آیغوری، کشمیری، پاکستانی و افسران ارتش پاکستان آیفوری، بودند، به کار می‌برد. نمونه بارز آن را می‌توان در جنگ شمالی دید. زمانی که طالبان با تمام قوا به تصرف آخرین پایگاه مقاومت، دره پنجشیر از چندین جبهه تهاجم آوردند، مسعود با یک حرکت تاکتیکی تمام نیروهای خود را از خطوط شمالی عقب کشید و به نیروهای طالبان اجازه ورود به منطقه را داد، اما در ظرف ۲۴ ساعت دوباره با قطع خطوط دشمن از عقب ضربه خطرناکی را به دشمن وارد کرد و در حدود ۵۰۰۰ با هم بیش‌تر نیروی جنگی طالب کشته شدند که طالبان را شدیداً به کمبود نیرو مواجه ساخت؛ حتا مجبور شدند نیروی جدید جنگی از مدارس پاکستان طلب کنند.

چیزی که مسعود را استثنا قرار می‌دهد، استفاده از منابع «محدود» برای پیروزی است. اما در مقابل دشمنان مسعود همیشه از منابع سرشار مالی و تسلیحاتی برخوردار بوده‌اند. به عنوان مثال ارتش اتحاد جماهیر شوروی با داشتن تمام امکانات تسلیحاتی مدرن و استراتژیست‌های بزرگ که میراث‌دار جنگ جهانی دوم بودند، نتوانستند ارتش نامنظم و کوچک مسعود را شکست دهند. طالبان با داشتن حمایت منظم کشورهای خلیج و حمایت مستقیم ارتش پاکستان نتوانستند بر مسعود پیروز شوند. اما در مقابل با وجودی که مسعود از منابع قوی حمایتی برخوردار نبود و حتا زمانی را در انزوای جهانی و منطقه‌ای به سر برد، موفقیت‌های بی‌شماری علیه دشمنانش به دست آورد.

تاریخچه انتخابات در ایالت ماساچوست آمریکا

کیوان شکوری

ایالت ماساچوست به مرکزیت بوستون در شمال شرقی آمریکا یکی از ۱۳ ایالت اولیه اعلام استقلال آمریکا در سال ۱۷۷۶ میلادی بود و از آن تاریخ به صورت خودمختار اداره می‌شد تا نهایتاً در ۶ فوروی ۱۷۸۸ به عنوان ششمین ایالت به ایالات متحده آمریکا پیوست. و از ایالت‌های واقع شده در منطقه نیوانگلند می‌باشد.

طبق آخرین سرشماری جمعیت این ایالت ۶٬۸۹۲٬۵۰۳ تن که ۷۱٫۱ درصد سفید پوست، ۱۲٫۴ درصد اسپانیولی زبان‌ها یا لاتین تبارها، ۹۰ سیاه پوست، ۷٫۲ درصد (Asian) آسیای شرقی، ۰۵ درصد سرخ پوست و بومیان آلاسکا، ۰۱ درصد بومیان هاوایی و دیگر جزایر اقیانوس آرام و ۲۶ درصد دیگر نژادها می‌باشد. نکته قابل ذکر این می‌باشد که بیش‌ترین جمعیت آمریکایی با اصالت ایرلندی در این ایالت ساکن هستند.

از سال ۱۷۸۹ تا کنون (اگوست ۲۰۲۰) ایالت ماساچوست در همه ۵۸ دوره انتخابات ریاست جمهوری آمریکا شرکت کرده است که از این تعداد ۲۱ دوره جمهوری خواهان، ۲۰ دوره دموکرات‌ها، هفت دوره حزب فدرالیست، پنج دوره حزب ویگ (Whig Party)، سه دوره حزب دموکراتیک- جمهوری خواه و دو دوره حزب جمهوری خواه ملی برنده شدند.

برای موشکافی و بررسی دقیق این انتخابات را به سه بخش تقسیم می‌کنیم. بخش اول از انتخابات سال ۱۷۸۹ تا انتخابات سال ۱۸۵۲ میلادی که ۱۷ دوره این انتخابات در این بازه زمانی برگزار شد که هفت دوره فدرالیست‌ها، سه دوره دموکراتیک-جمهوری‌خواه، دو دوره حزب جمهوری‌خواه ملی و نهایتاً پنج دوره حزب ویگ برنده این انتخابات شدند. همان طور که مشاهده می‌کنیم در این بخش دموکرات‌ها هیچ دوره‌ای برنده نشدند و حزب جمهوری‌خواه نیز تازه از سال ۱۸۵۴ تشکیل شد و این بخش را می‌توان بخش فدرالیست‌ها یا حزب فدرالیست به رهبری الکساندر همیلتون، اولین وزیر خزانه‌داری آمریکا و از بنیان‌گذاران ایالات متحده آمریکا نامید. بخش دوم از سال ۱۸۵۶ تا ۱۹۲۴ میلادی که ۱۸ دوره از این انتخابات در این مدت برگزار گردید که ۱۷ دوره جمهوری‌خواهان و یک دوره دموکرات‌ها برنده شدند و این بخش را می‌توان بخش جمهوری‌خواهان نامید. بخش سوم از سال ۱۹۲۸ الی ۲۰۱۶ می‌باشد که ۲۳ دوره از این انتخابات برگزار که دموکرات ۱۹ دوره و جمهوری‌خواهان چهار دوره برنده شدند و می‌توان این بخش را نیز بخش دموکرات‌ها نامید. نکته مهم این است که هشت دوره از ۱۹ دوره موفقیت دموکرات‌ها در این بخش از سال ۱۹۸۸ تا کنون می‌باشد یعنی گرایش مردم ماساچوست در انتخابات ریاست جمهوری ۳۰ سال اخیر به دموکرات بوده و هست.

در انتخابات مقدماتی ریاست جمهوری سال ۲۰۱۶ از حزب دموکرات هیلاری کلinton با ۵۰.۱ درصد آرا موفق به شکست برنی سندرز با ۴۸.۷ درصد آرا شد. از حزب جمهوری خواه نیز دونالد ترامپ با ۴۹.۳ درصد آرا موفق به شکست جان کی سیج با ۱۸ درصد آرا شد. در انتخابات نهایی ریاست جمهوری سال ۲۰۱۶ هیلاری کلinton با کسب ۶۰ درصد آرا موفق به شکست دونالد ترامپ با ۳۲.۸ آرا شد و ۱۱ رای الکترال این ایالت را به سید دموکرات ها ریخت.

در انتخابات مقدماتی سال ۲۰۲۰ از حزب دموکرات جو بایدن با ۳۳۶ درصد آرا موفق به شکست برنی سندرز با ۲۶۷ آرا شد. وقتی این آمار را در کنار آمار مقدماتی سال ۲۰۱۶ قرار می‌دهیم متوجه می‌شویم که آمار آرا بسیار نزدیک به هم است و این نشان از گرایش مردم ماساچوست به هر دو جناح این حزب دارد و مثلاً مثل آلاباما فقط به جناح راست حزب دموکرات گرایش ندارند. قبلاً از این که وارد میحث سنا و مجلس نمایندگان بشویم یک مطلب بسیار مهم درباره تاریخچه بعضی از احزاب در ایالت‌های قدیمی را باید ذکر کرد. حزب جمهوری‌خواه ملی (National Republican Party) ۱۸۲۴-۱۸۳۴ در امریکا فعالیت می‌کرد و در طول عمر خود سه بار نام خود را عوض کرد و در نهایت با نام حزب جمهوری‌خواه ملی به کار خود پایان داد. این حزب در سال ۱۸۲۴ با نام Adams-Clay Republicans کار خود را شروع کرد و مجدداً در سال ۱۸۲۵ به Adams's

جان اف کندی سی و پنجمین رییس جمهور امریکا و
جان کری وزیر امور خارجه سابق امریکا سابقه سناتوری
این ایالت در مجلس سنا امریکا را دارند.

قبل از شروع بخش نمایندگان مجلس، بار دیگر مطالب ذکر شده درباره حزب **National Republican Party** و تغییر نام آن به مرور زمان را یادآوری می‌کنم و برای امانت‌داری در تاریخ و قرار دادن ذهن خوانندگان عزیز در روند این تغییرات همه اسامی را کامل ذکر می‌کنم.

از سال ۱۷۸۹ تا اگوست ۲۰۲۰ تعداد ۴۱۹ نماینده از حوزه انتخابیه ایالت ماساچوست راهی مجلس نماینده‌گان امریکا شده‌اند که ترکیب آن به شرح زیر می‌باشد: ۱۲۲ تن جمهوری خواه، ۹۳ تن دموکرات، ۵۲ تن از حزب فدرالیست، ۴۷ تن از حزب جمهوری خواهان دموکرات، ۳۰ تن از حزب ویگ (Whig Party)، ۱۲ تن حزب جمهوری خواه ملی یا ضد جکسونیان یا آدامز یا جمهوری خواهان آدامز-کلی، پنج تن طرفدار دولت (Pro-Administration)، دو تن حزب ضد دولت (Anti-Administration party)، یک تن جکسونی‌ها، یک تن حزب ضد ماسونی، یک تن حزب اتحادیه (Union Party)، یک تن جمهوری خواه مستقل،

یک تن دموکرات مستقل (دموکرات مستقل واقع حزب نیست و به فردی گفته می‌شود که با آرمان‌های حزب دموکرات هویت می‌یابد، اما عضو رسمی این حزب نیست و در انتخابات مستقل شرکت می‌کند). از این‌جا به بعد نماینده‌گانی هستند که در طول عمر سیاسی‌شان دو یا بیشتر حزب عوض کرده و یا عضو **National Republican Party** بوده و در دوره‌های مختلف که اسم حزب عوض می‌شده عضو آن بودند که ترکیب این نماینده‌گان به شرح زیر می‌باشد: ۱۰ تن با عضویت در احزاب ضد جکسون و ویگ، هشت تن عضویت در حزب فدرالیست و طرفدار دولت، هشت تن حزب امریکایی که به حزب بومیان امریکا شناخته می‌شد، سه تن با عضویت در حزب ضد دولت و حزب دموکراتیک جمهوری خواه، دو تن فدرالیست و جمهوری خواهان آدامز، دو تن جمهوری خواهان دموکرات و جمهوری خواهان آدامز-کلی، یک تن حزب فدرالیست و ضد جکسونی‌ها، یک تن عضویت در احزاب دموکراتیک-جمهوری خواه و آدامز و ضد جکسونی‌ها، یک تن جمهوری خواه دموکرات و جمهوری خواهان آدامز-کلی و آدامز، یک تن فدرالیست و جکسونیان، یک تن حزب فدرالیست و آدامز و ویگ، یک تن حزب ویگ و خاک آزاد، یک تن عضویت در حزب اتحادیه قوانین اساسی و حزب ویگ، یک تن با عضویت در حزب امریکایی و خاک آزاد، یک تن عضویت در حزب ویگ و جمهوری خواه، یک تن با عضویت در جکسونیان و دموکرات و ویگ، یک تن با عضویت در احزاب فدرالیست و جمهوری خواهان آدامز-کلی و ضد جکسون، یک تن دموکرات و امریکایی و جمهوری خواه و مستقل، یک تن عضویت در فدرالیسم و جمهوری خواهان آدامز-کلی و آدامز و جکسونی‌ها و یک تن با عضویت در احزاب فدرالیست و جمهوری خواهان آدامز-کلی و آدامز و ضد جکسونیان و ضد ماسونیک و ویگ (Whig).

برای بررسی دقیق این انتخابات را به سه بخش تقسیم می‌کنیم. بخش اول از سال ۱۷۸۹ الی ۱۹۰۰ میلادی با ۲۶۸ نماینده می‌باشد که این بخش را نیز به دو قسمت کوچک‌تر تقسیم می‌کنیم. قسمت اول از سال ۱۷۸۹ الی حدوداً سال ۱۸۶۰ که در این قسمت فدرالیست‌ها با ۵۲ نماینده دست بالا را دارند و اکثر کسانی که چند بار حزب سیاسی خود را عوض کرده بودند در این قسمت بودند. دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان در این قسمت جمعا چهار یا پنج نماینده داشتند. قسمت دوم از بخش اول تقریباً از سال ۱۸۶۰ الی ۱۹۰۰ می‌باشد که جمهوری‌خواهان با ۷۱ نماینده در مقابل دموکرات‌ها با ۲۶ نماینده دست بالا را دارند و می‌توان این بخش را بخش جمهوری‌خواهان نامید. در بخش دوم یعنی از سال ۱۹۰۰ الی ۲۰۰۰ میلادی دموکرات‌ها با ۵۹ نماینده در مقابل جمهوری‌خواهان با ۵۱ نماینده دست برتر را دارند و می‌توان این بخش را بخش دموکرات‌ها

Men تغییر نام داد و بار دیگر در سال ۱۸۲۸ به Anti-Jacksonians تغییر نام داد و نهایتاً در سال ۱۸۳۰ نام National Republican Party را برگزید. هدف از این توضیح این است که خواننده‌گان و علاقه‌مندان به تاریخ سیاسی و انتخاباتی آمریکا مطلع باشند که هر جایی این اسامی را مشاهده کردید همه نام‌های یک حزب در برهه‌های مختلف می‌باشد و نهایتاً یکی هستند. به طور مثال John Bailey (۱۸۲۳-۱۸۳۱) نماینده مجلس آمریکا از حوزه ماساچوست بود. وقتی تاریخچه فعالیت سیاسی وی را مطالعه می‌کنیم به ظاهر اسم سه حزب مختلف Adams Republicans، Adams's (Men) Anti-Jacksonians

را می‌بینیم، ولی در واقع هر سه نام یک حزب هستند (National Republican Party) و این‌ها نام‌های مختلف حزب در دوره‌های مختلف می‌باشد که بنا به دلایلی توسط اعضای حزب عوض شده است. همان طور که بالاتر ذکر شد هدف از این توضیحات اطلاعات مفید برای علاقه‌مندان می‌باشد و برای امانت‌داری در تاریخ و قرار دادن ذهن خواننده‌گان عزیز در روند این تغییرات همه اسامی را کامل ذکر می‌کنیم.

از سال ۱۷۸۹ تا کنون (اگوست ۲۰۲۰) تعداد ۵۸ سناتور از ایالت ماساچوست راهی مجلس سنای امریکا شده‌اند که از این تعداد ۱۶ تن جمهوری خواه که یک تن از این‌ها سناتور هنری ویلسون (۱۸۵۵-۱۸۷۳) از ائتلاف احزاب خاک آزاد، حزب امریکا، جناحی از حزب ویگ و دموکرات‌ها به سناراه یافت و در آن‌جا به عضویت حزب جمهوری خواه درآمد، ۱۳ تن دموکرات، ۱۳ تن حزب فدرالیست، هفت تن حزب ویگ (Whig Party)، یک تن حزب جمهوری خواهان دموکراتیک، یک تن حزب ضد جکسون و یک تن از طرفدار قدرت (Pro-Administration) که این در واقع حزب نبود و به طرفداران جورج واشنگتن و وزیر خزانه‌داری وی الکساندر همیلتون در سال‌های اولی که هنوز احزاب به طور کامل تشکیل نشده بود، گفته می‌شد. پنج تن هم سناتورهایی بودند که در طول عمر سیاسی‌شان حزب عوض کردند که عبارت‌اند: یک تن آدامز- ضد جکسونی‌ها و ویگ، یک تن فدرالیست و آدامز کلای و آدامز که در واقع دو نام دومی نام‌های یک حزب در دوره‌های مختلفی است که این نماینده رای آورده است و ما برای امانت‌داری در تاریخ کاملاً ذکر می‌کنیم، دو تن حزب فدرالیست و یک تن عضویت در احزاب خاک آزاد، جمهوری خواه و جمهوری خواهان لیبرال بودند.

برای بررسی بهتر، این انتخابات را به دو بخش تقسیم می‌کنیم. بخش اول از سال ۱۷۸۹ الی ۱۸۵۱ میلادی که هیچ سناتوری از حزب دموکرات و جمهوری خواه در این بخش نیستند و حزب فدرالیست با ۱۳ سناتور دست برتر را دارد. اما در بخش دوم یعنی از سال ۱۸۵۱ الی آگوست ۲۰۲۰ تعداد ۱۶ سناتور جمهوری خواه (۱۵ تن مستقیماً جمهوری خواه بودند و یک تن هم هنری ویلسون که در بالا توضیح داده شد) و ۱۳ تن از حزب دموکرات انتخاب شدند. همان طور که آمار نشان می‌دهد در طول تاریخ این انتخابات جمهوری خواهان دست برتر را دارند، ولی از سال ۱۹۷۹ گرایش به دموکرات‌ها بیش‌تر شده است به طوری که از هشت سناتور منتخب در این ۴۰ سال، هفت تن دموکرات و یک تن جمهوری خواه بودند. با این آمار و ارقام مشخص است که جمهوری خواهان در طول تاریخ انتخابات مجلس سنا در ماساچوست دست برتر را دارند اما در حال حاضر این ایالت در انتخابات سنا یک ایالت دموکرات می‌باشد.

Edward M. Kennedy (۱۹۴۲-۲۰۰۹) از حزب دموکرات با ۴۷ سال حضور و Henry Cabot Lodge (۱۸۹۳-۱۹۲۴) از حزب جمهوری خواه ۳۱ سال حضور در سنا با سابقه ترین سناتورهای ماساچوست در مجلس سنای امریکا می باشند.

Elizabeth Warren و Edward John Markey هر دو با عضویت در حزب دموکرات دو سناتور حال حاضر ایالت ماساچوست در مجلس سنای امریکا می باشند.

جان کوئینسی آدامز ششمین رئیس جمهور امریکا،

نامید. در بخش سوم از سال ۲۰۰۰ الی اگوست ۲۰۲۰ همه هشت نماینده منتخب در این بخش از حزب دموکرات می‌باشند. بطور کل جمهوری‌خواهان در طول تاریخ این انتخابات با ۱۲۲ نماینده در مقابل دموکرات‌ها ۹۳ نماینده برتر هستند، اما در سال‌های اخیر گرایش مردم ماساچوست به دموکرات‌ها بیشتر شده است و Peter Torkildsen نماینده جمهوری‌خواهان (۱۹۹۳-۱۹۹۹) می‌باشد و بعد از آن تا کنون (اگوست ۲۰۲۰) همه نمایندگان منتخب این ایالت دموکرات بودند و در حال حاضر همه ۹ نماینده این ایالت در مجلس نماینده‌گان آمریکا از حزب دموکرات می‌باشند.

از نکات جالب این انتخابات Lewis Charles Levin بنیان‌گذار حزب امریکاییان می‌باشد که به عنوان اولین یهودی به عضویت مجلس نمایندگان امریکا در آمد و یا می‌توان از Cyrus King (به مضمون، شاه کوروش می‌باشد) ۱۸۱۳-۱۸۱۷ اسم برد که به خاطر نام خود برای ایرانیان جالب و قابل توجه است.

از سال ۱۷۸۹ تا اگوست ۲۰۲۰ ایالت ۶۷ تن در ایالت ماساچوست فرماندار شدند که ۳۲ تن جمهوری خواه، ۱۶ تن دموکرات، شش تن جمهوری خواهان دموکراتیک، پنج تن فدرالیست، شش حزب ویگ، یک تن Know Nothing Party و یک تن حزب جمهوری خواه ملی بودند. همان طور که مشاهده می‌کنید جمهوری خواهان در طول تاریخ این انتخابات دست برتر را دارند و از هشت فرماندار ۵۰ سال اخیر شش تن جمهوری خواه و دو تن دموکرات بودند و این نشان از قوی بودن گرایش‌های جمهوری خواهی در این انتخابات است. **Charlie Baker** از حزب جمهوری خواه فرماندار حال حاضر ایالت ماساچوست می‌باشد.

آقای John Hancock (۱۷۸۷-۱۷۹۳) اولین فرماندار ایالت ماساچوست بود. وی همچنین رئیس دومین کنگره قاره ای آمریکا بود و به عنوان رئیس کنگره، اولین کسی بود که در تاریخ ۴ ژوئیه ۱۷۷۶ اعلامیه استقلال ایالات متحده ای آمریکا را امضا و تصویب کردند. وی و خانواده ای تاجر و پولدار بود و در راه استقلال آمریکا پول های زیادی هزینه کرد و در زمان مرگش که حدود ۲۲۰ سال پیش بود، ۳۵۰ هزار دلار ثروت و به بیان دیگر ثروتی که قبل از پیوستن ماساچوست به ایالات متحده آمریکا وی یک دوره نیز در آن دوران فرماندار بود.

میت رامنی (Mitt Romney) سناتور حال یوتا و کاندیدای ریاست جمهوری سال ۲۰۱۲ آمریکا از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۷ میلادی سابقه فرمانداری ایالت ماساچوست را در پرونده خود دارد.

فتیجہ:

در طول تاریخ انتخابات ریاست جمهوری در حوزه انتخابی ماساچوست، جمهوری خواهان با ۲۱ دوره در مقابل دموکرات ها با ۲۰ دوره برتر هستند، اما همه هشت دوره اخیر این انتخابات را دموکرات ها برنده شدند، در طول تاریخ انتخابات سنا جمهوری خواهان با ۱۶ سناتور برتر از دموکرات ها با ۱۳ سناتور هستند بولی از هشت سناتور منتخب در ۴۰ سال اخیر، هفت تن دموکرات و یک تن جمهوری خواه که نشان از دموکرات بودن این ایالت در انتخابات سنا دارد، در انتخابات مجلس نماینده گان نیز مانند دو انتخابات دیگر جمهوری خواهان با ۱۲۲ نماینده در مقابل دموکرات ها با ۹۳ نماینده، دست برتر را در طول تاریخ دارند اما در سال های اخیر گرایش به دموکرات ها در این انتخابات زیاد شده به طوری که همه نه نماینده حال حاضر این ایالت در مجلس نماینده گان امریکا دموکرات هستند و در طول تاریخ انتخابات فرمانداری جمهوری خواهان با ۳۱ تن دست برتر را دارند و در ۵۰ سال اخیر نیز خوش درخشیدند و شش تن از کل هشت فرمان دار منتخب این سال ها از جمهوری خواهان بوده است، با جمع بندی کلی می توان نتیجه گرفت که ایالت ماساچوست در طول تاریخ بیش تر جمهوری خواه بوده ولی در حال حاضر یک ایالت دموکرات می باشد.